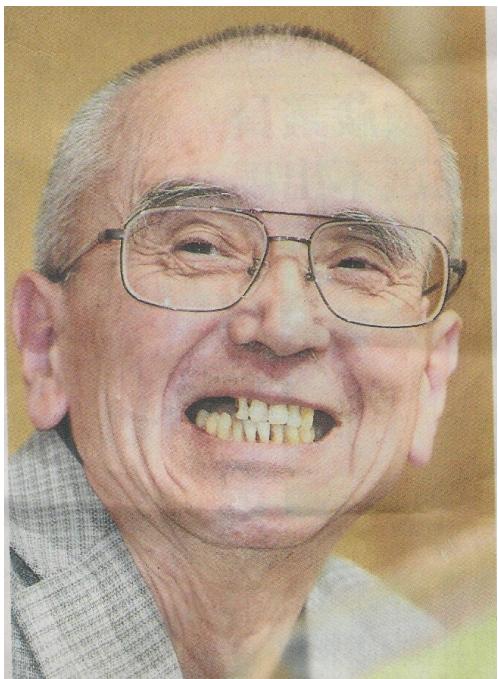

جبران ناپذیری تخریب زندگی یک انسان

جمشید جمشیدی

او در 45 سالگی به جرم ربایش و قتل یک دختر بچه چهار ساله محکوم به حبس زندان ابد میگردد. در طول زمانی که در زندان است پدر خود را به جهت شوکه شدن در قبل آن چه که برای فرزندش رخ داد از دست میدهد و دو سال پیش هم مادر او زندگی را وداع میگوید. آقای سوکایا (荀家利和) ی شصت و دو ساله (فترور) روز 4 ژوئن پس از تحمل هفده سال شش ماه زندان آزاد شد و با این آزادی خود مهر شرم را بر پیشانی پلیس و بازرسان دولتی کوبید و شادمانی وصف ناشدنی را بر چهره ولی چروک خورده و درد کشیده خود باز نمایان کرد. داستان اتهامات واهمی و زندانی کشیدن بیهوده و مظلومانه او صدر اخبار رسانه های مکتوب و تصویری چند روز اخیر ژاپن شده است. او در مصاحبه ها گفت که "هرگز پلیس و بازرسان را نمی بخشد آن ها باید زندگی را به او باز گردانند".

17 سال پیش با نتیجه مثبت آزمایش DNA او را به زندان می اندازند و در زندان با فشار و ادارش میکنند به قتل اقرار کند. ظاهرن آن طور خود توصیف میکند" موهایم را میکشیدند، شانه هایم را کتک میزنند و میگفتند بگو که دختر بچه را کشته ای، آزمایش هم نشان میدهد" او تحت فشار و ارعاب مجبور میشود که به جرمی که ناکرده است اقرار کند. او ادعا میکند هر زمانی که در دادگاه ظاهر میشده است از ترس بازپرس ها جرات دفاع و حتا صحبت کردن را هم از دست میدارد است.

با وجود چند بار تقاضای تجدید نظر در دادگاه عالی حکم وی باطل نگردید و تقاضای آزمایش دوباره DNA نیز مورد قبول واقع نگردید. او تحت تاثیر حامیان و وکیل شجاع خود هرگز دلسرب نشد، با تحمل روزها و شب ها زندگی در زندان همچنان به بی گناهی خود باورمند بود و در انتظار روزی بود تا روشنائی پنهان در ابرهای خود بزرگ بینی و لجاجت مراجع بارپرسی و پلیس رخ نماید. آزمایش DNA به روش جدید که در چند سال اخیر با تلاش و پی گیری وکیل او انجام میگرفت سندی بر بی گناهی سوکایا بود ولی دادگاه اهمیت نمی داد و همچنان آزمایش اولی را معیار سنجش و قضاوت خود قرار میداد. بالاخره در ماه مه امسال آزمایش DNA ای که از موهای سوکایا انجام دادند با DNA لکه خونی که روی پیراهن دختر بچه یافت شده بود و متعلق به مجرم بشمار می آمده است مطابقت نکرد. دادگاه عالی توکیو آزمایش اخیر را تأیید کرد و پر نده را به دادگاه محلی جهت تجدید نظر ارجاع داد. و هم اکنون پلیس و بازپرس ها از خر شیطان پیاده شدند و به نتیجه آخرین آزمایش رضایت دادند و سوکایا

را قبل از حکم قطعی دادگاه از زندان آزاد کردند. قرار است چند روز دیگر دادگاه او برپا گردد و چون بازپرس‌ها و پلیس برای او ادعای جرم نخواهند کرد آزادی او محرز است. پی‌گیری دوستان، مشوقین و تلاش‌بی وقهه وکیل او راه را برای اثبات بی‌گناهی و نهایت آزادی سوگایا هموار کرد. وکیل او بیش از هزار بار با سوگایا ملاقات داشته است و با مصرف بیش از 10 میلیون ی恩 که شخصن هزینه کرده است به کمک موکل خود شناخته است. سوگایا پس از آزادی و محرز شدن "جرائم کذب"، او میتواند در خواست خسارت کند که به احتساب روزی 12500 ی恩 دریافت خواهد کرد.

در رسانه‌ها به دو مساله پیرامون روند رسیدگی به این جرم(کذب) مورد بحث قرار دارد: آیا آزمایش DNA میتواند یک حقیقت مطلق و بی‌چون چرا باشد؟

اگر چه نقش تعیین کننده آزمایش DNA برای اثبات مجرم در رخدادهای جنائی انکار ناپذیر شده است ولی باید توجه داشت در صد دقت و صحت این آزمایش از نیمه دوم ده نود افزایش نشان داده است. در زمانی که سوگایا را مجرم تشخیص دادند مطابقت آزمایش DNA یک در 800 نفر بوده است و این مطابقت اکنون یک در 4.7×10^{12} میباشد. زیرا که اطلاعات مربوط به DNA بسیار گسترش یافته است و باید جزئیات بیشتر ژنی در انطباقات مدقق قرار گیرند. البته کارشناسان بر این باورند که در تشخیص جرایم تنها نباید به آزمایش DNA محدود بود بلاید اطلاعات مستقیم و غیر مستقیم دیگر و فرینه‌ها را نیز بست آورد.

مساله دیگری که در رسانه‌ها و بین صاحب نظران راوج یافته است طرز بازپرسی‌هاست که معمولن در اطاق‌های دربسته و خارج از انتظار انجام میگیرد. برخی معتقدند که باید از باز پرسی‌ها فیلم تهیه کرد و یا صدای طرفین درگیر را ضبط کرد که البته به دلایل امنیتی و سری بودن بسیاری از جرایم با این نظر مخالفت شده است.